

บรรณานุกรม

หนังสือและบทความในหนังสือ

- กมลรัฐ อินทรทัศน. “การสื่อสารเพื่อสุขภาพ: วิวัฒนาการและการก้าวสู่ความท้าทายในศตวรรษที่ 21.” ใน การพัฒนาองค์ความรู้ การสื่อสารเพื่อสุขภาพ : Health Communication. กรุงเทพมหานคร : โครงการการพัฒนาองค์ความรู้การสื่อสารเพื่อสุขภาพ, 2547.
- กาญจนา แก้วเทพ และ เขียวชัย อิศรเดช. สื่อพื้นบ้าน ชานรับงานสุขภาพ. นนทบุรี : โครงการสื่อพื้นบ้านสื่อสารสุข, 2549.
- กิตติมา สุรสนธิ. ความรู้ทางการสื่อสาร. กรุงเทพมหานคร: คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2544.
- ชวรัตน์ เชิดชัย. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสื่อสารมวลชน. กรุงเทพมหานคร: คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2544.
- ประมะ สตะเวทิน. การสื่อสารมวลชน:กระบวนการและทฤษฎี. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ภาพพิมพ์, 2539.
- ประเวศ วะสี. การปรับทัศนคติทางการแพทย์และสาธารณสุข. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์หมอชาวบ้าน, ม.ป.ป.
- พีระ จินโสภณ. “ทฤษฎีเกี่ยวกับตัวแปรแทรกกระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนอง.” ใน เอกสารการสอนชุดวิชาหลักและทฤษฎีการสื่อสาร. หน่วยที่9-15. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2549.
- ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ. การวิเคราะห์ผู้รับสาร. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.

สุรพงษ์ ไสยณะเสถียร. การสื่อสารกับสังคม. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.

อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์. สื่อสารมวลชนเบื้องต้น: สื่อสารมวลชน วัฒนธรรม และสังคม.

พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อรสา ปานขาว. “การสื่อสารกับการพัฒนาสาธารณสุข.” ใน เอกสารชุดวิชาสื่อสารเพื่อการพัฒนา. หน่วยที่ 10. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2530.

สุรัตน์ ตริสุกุล. หลักนิเทศศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, 2548.

ผ่องพรรณ ตริยมงคลกุล และ สุภาพ ฉัตรภรณ์. การออกแบบการวิจัย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2548.

บทความ

สมสุข หินวิมาน. “แนวทางการศึกษาและการเข้าสู่ปัญหาเรื่องการสื่อสารกับสุขภาพ.”
วารสารวิจัยสังคม 26 (มกราคม-มิถุนายน 2546):99-137.

วิทยานิพนธ์

จิตติมณฑน์ จัทมวงษ์. “การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานครต่อรายการเพื่อสุขภาพทางโทรทัศน์: กรณีศึกษารายการโทรทัศน์ “ไฮ คิวไลฟ์”.”
วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2550.

ชลพรรษ์ ธีมัสตยา. “การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้รับข้อความผ่านสื่อเพจเจอร์ (วิทยุติดตามตัว).” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

นิภาพรรณ สุขศิริ, “ทิศทางการดูแลสุขภาพในรายการสุขภาพทางโทรทัศน์ โดย มุ่งศึกษา รายการสุขภาพทางโทรทัศน์ของรัฐและเอกชนในมิติต่างๆ,” วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัย คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.

บาหยัน อิมล้ำราญ. “อิทธิพลของสื่อมวลชนต่อการเรียนรู้เรื่องการดูแลสุขภาพของตนเอง: ศึกษากรณีนิตยสารหมอชาวบ้าน.” วิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัย คณะวารสารศาสตร์ และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2539.

ปณิตตา ทองสิมา. “การใช้โทรทัศน์ของเด็กภายในครอบครัว.” วิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัย คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.

สุกัญญา คงนิวัฒน์ศิริ. “ความต้องการข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพของวัยรุ่นในเขต กรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัย คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2549.

สุภาพันท์ บุญนาค. “พฤติกรรมการเปิดรับ การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจ จากการชมละคร โทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของเด็กในจังหวัดเชียงใหม่.” วิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัย คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2546.

สุภาภรณ์ พรหมดีราช. “ความพึงพอใจของผู้ชมรายการสุขภาพกับการดูแลตนเอง.” วิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัย คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2541.

มารีญา ไชยเศรษฐ์. “ความคาดหวังการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้ชมในเขต กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อรายการที่ประเทศไทยทางสถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบก ช่อง5.” วิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัย คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

Books

McQuail, Blumler and Brown, J. G. "The television audience." In Egology of Mass communication. Edit By E. McQuail. Harmondswirph: Penein, 1972.

Klapper, Joseph T. The Effects of Mass Communication. New York: The Free Press, 1960.

Samuel L. Becker L. Discovery Mass Communication. 2 ed. Illinois: Scott Foresman and Company Genuview, 1987.

ข้อมูลจาก เวิลด์ ไรด์ เว็บ

ศูนย์ข้อมูลกรุงเทพมหานคร. "ลักษณะการแบ่งเขตกรุงเทพมหานคร."
<<http://www.bma.go.th/info/>>, 10 ธันวาคม 2547.